

Bruksela, 17 maja 2023 r.
(OR. en)

9312/23

LIMITE

JAI 608
COPEN 147
DROIPEN 68
ENFOPOL 234
CODEC 846

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0398(COD)

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	8501/23
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających oraz kar za takie przestępstwa – Podejście ogólne

I. KONTEKST

1. W dniu 2 grudnia 2022 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie definicji przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających oraz kar za takie przestępstwa.¹ Podstawę prawną wniosku zapewniła decyzja Rady (UE) 2022/2332 z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie określenia naruszenia unijnych środków ograniczających jedną z dziedzin przestępczości spełniającą kryteria określone w art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.²

¹ 15653/22.

² Dz.U. L 308 z 29.11.2022, s. 18.

2. Podstawą wniosku jest ocena, że należy ustanowić minimalne normy dotyczące definicji przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających oraz kar za takie przestępstwa, tak by zapewnić skuteczne stosowanie takich środków, integralność rynku wewnętrznego w Unii oraz osiągnąć wysoki poziom bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

II. PRACE NA SZCZEBLU GRUPY ROBOCZEJ

3. Po tym, jak wniosek został przedstawiony, Grupa Robocza ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (COPEN) i radcy ds. WSiSW analizowali go za prezydencji czeskiej i szwedzkiej w Radzie.
4. Najbardziej zagorzałe dyskusje za prezydencji szwedzkiej skupiały się na art. 3 (*Naruszenie unijnych środków ograniczających*). Delegacje zgodziły się z meritem tego przepisu, jednak wprowadzono dostosowania m.in. by zadbać o jasność co do tego, jaki jest związek między przestępstwami a koncepcjami i przepisami prawa materialnego zawartymi w unijnych instrumentach dotyczących środków ograniczających. Jak się wydaje, tekst przedstawiony obecnie w załączniku jest wyważony, zarówno jeśli chodzi o zapewnienie wewnętrznej spójności tekstu, jak i uwzględnienie interesów wszystkich państw członkowskich.
5. Po posiedzeniu radców ds. WSiSW i ekspertów w dniu 28 kwietnia 2023 r., aby potwierdzić, że tekst może zostać przedłożony Coreperowi z myślą o przygotowaniu podejścia ogólnego Rady, przeprowadzono nieformalną procedurę milczącej zgody w odniesieniu do tekstu, który jest identyczny z tekstem przedstawionym w załączniku do niniejszej noty. Nieformalna procedura milczącej zgody zakończyła się w dniu 11 maja o godz. 17:00. Żadna delegacja nie zgłosiła sprzeciwu.

III. PODSUMOWANIE

6. W związku z powyższym

Komitet Stałych Przedstawicieli jest proszony o:

- potwierdzenie porozumienia w sprawie tekstu wniosku dotyczącego dyrektywy w wersji zamieszczonej w załączniku³ do niniejszej noty; oraz
- zalecenie Radzie, by wypracowała podejście ogólne w sprawie tego tekstu;

Rada jest proszona o:

- wypracowanie podejścia ogólnego w sprawie tekstu w wersji zamieszczonej w załączniku do niniejszej noty, które stanowić będzie podstawę negocjacji z Parlamentem Europejskim w ramach zwykłej procedury ustawodawczej (art. 294 TFUE).

³ Zmiany w stosunku do pierwotnego wniosku zaznaczono **tlustym drukiem** lub [...].

Wniosek

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie definicji
przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających oraz kar za takie
przestępstwa**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1,

**uwzględniając decyzję Rady (UE) 2022/2332 z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie określenia
naruszenia unijnych środków ograniczających jedną z dziedzin przestępczości spełniającą
kryteria określone w art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jej art. 1,**

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić skuteczne stosowanie unijnych środków ograniczających i integralność rynku wewnętrznego w Unii oraz osiągnąć wysoki poziom bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, konieczne jest ustanowienie minimalnych norm dotyczących definicji przestępstw związanych z naruszeniem tych środków oraz dotyczących kar za takie przestępstwa.
- (2) Unijne środki ograniczające – takie jak środki dotyczące zabezpieczenia środków finansowych i zasobów gospodarczych, zakazy udostępniania środków finansowych i zasobów gospodarczych oraz zakazy wjazdu na terytorium państwa członkowskiego lub tranzytu przez to terytorium, a także sektorowe środki gospodarcze i finansowe oraz embargo na broń – stanowią jedno z podstawowych narzędzi wspierania celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa („WPZiB”), określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”). Cele te obejmują ochronę wartości Unii, jej bezpieczeństwa, niezależności i integralności, umacnianie i wspieranie demokracji, państwa prawnego, praw człowieka i zasad prawa międzynarodowego oraz **zachowanie** [...] pokoju międzynarodowego, zapobieganie konfliktom i wzmacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

- (3) Aby zapewnić skuteczne stosowanie unijnych środków ograniczających, konieczne jest wprowadzenie przez państwa członkowskie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar za naruszenie tych środków, w tym ustanowionych w nich obowiązków, takich jak zgłaszanie informacji. Konieczne jest również, aby kary te dotyczyły również obchodzenia unijnych środków ograniczających.
- (4) Skuteczne stosowanie unijnych środków ograniczających wymaga wprowadzenia wspólnych **minimalnych norm dotyczących [...] definicji czynów zabronionych [...] naruszających zakazy i obowiązki przewidziane w ramach** unijnych środków ograniczających. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby takie czyny stanowiły przestępstwo, jeżeli zostały popełnione umyślnie, **o ile oznacza to naruszenie zakazu lub obowiązku określonego w unijnym środku ograniczającym lub określonego w przepisie krajowym wykonującym unijny środek ograniczający, w przypadku gdy niezbędne jest wdrożenie tych środków[...]. Dyrektywa powinna obejmować jedynie poważne przestępstwa. Dlatego też nie powinna mieć zastosowania do naruszeń dotyczących środków finansowych, zasobów gospodarczych, towarów, usług, transakcji lub działalności o wartości mniejszej niż 10 000 EUR. Ponadto z zakresu stosowania należy wyłączyć przypadki mniejszej wagi odnoszące się do naruszeń zakazów podróżowania. Pojęcie przypadków mniejszej wagi należy interpretować zgodnie z prawem krajowym. Jako że niniejsza dyrektywa ustanawia jedynie minimalne normy, państwa członkowskie mogą zdecydować, czy przepisy ich krajowego prawa karnego mają obejmować takie czyny. Wyłączenie niektórych naruszeń z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy nie wpływa na jakiegokolwiek obowiązki określone w unijnych środkach ograniczających, tak by naruszenia podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym lub innym sankcjom.**

- (4a) Unijne środki ograniczające mogą przewidywać wyjątki w formie wyłączeń lub odstępstw od zakazów ustanowionych na mocy tych środków. Te wyłączenia i odstępstwa mają szczególne znaczenie np. dla dostarczania pomocy humanitarnej. Czynu, który został objęty wyłączeniem przewidzianym w ramach unijnego środka ograniczającego lub na który zezwoliły właściwe organy państw członkowskich na zasadzie odstępstwa zgodnie z unijnym środkiem ograniczającym, nie należy uznawać za naruszenie unijnego środka ograniczającego. Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie uwzględniają fakt, że zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym, prawem konfliktów zbrojnych i środkami ograniczającymi przepisy wykonawcze nie powinny uniemożliwiać dostarczania pomocy humanitarnej zgodnie z zasadami bezstronności, humanitaryzmu, neutralności i niezależności.**
- (4b) W szczególności skuteczne stosowanie unijnych środków ograniczających wymaga wspólnych minimalnych norm dotyczących naruszeń środków polegających na zabezpieczeniu aktywów, które to środki zostały ustanowione w odpowiednich rozporządzeniach Rady. Środki te obejmują zakaz udostępniania, bezpośrednio lub pośrednio, środków finansowych lub zasobów gospodarczych osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom lub na ich rzecz, a także obowiązek zabezpieczenia wszystkich środków finansowych i zasobów gospodarczych należących do lub będących własnością lub będących w posiadaniu lub pod kontrolą tych osób, podmiotów lub organów.**
- (4c) Unijne środki ograniczające ustanawiają również ograniczenia wjazdu (zakazy podróżowania), które powinny być objęte niniejszą dyrektywą. Środki takie, najczęściej ustanowione w decyzji Rady przyjętej na podstawie art. 29 TUE i wdrażane przepisami prawa krajowego, zobowiązują państwa członkowskie do przyjęcia niezbędnych środków w celu zapobieżenia wjazdowi na ich terytorium lub tranzytowi przez ich terytorium osób fizycznych, które są objęte unijnymi środkami ograniczającymi.**

- (4d) Przeprowadzanie lub kontynuowanie wszelkich form transakcji, w tym transakcji finansowych, a także przyznawanie lub dalsze wykonywanie wszelkich zamówień publicznych lub umów koncesji objętych zakresem dyrektyw w sprawie zamówień publicznych, z państwem trzecim, organami państwa trzeciego, podmiotami i organami będącymi własnością lub będącymi pod kontrolą państwa trzeciego lub jego organów również powinno stanowić przestępstwo w zakresie, w jakim jest zakazane na mocy unijnego środka ograniczającego.
- (4e) Ponadto niezbędne są przepisy dotyczące zakazu przywozu, wywozu, sprzedaży, nabywania, przekazywania, tranzytu lub transportu towarów lub usług oraz obrotu towarami i usługami. Naruszenie takich zakazów, jak również świadczenie – bezpośrednio lub pośrednio – pomocy technicznej, usług pośrednictwa, usług ubezpieczeniowych i wszelkich innych usług związanych z tymi towarami lub usługami powinno stanowić przestępstwo. W tym celu pojęcie „towary” obejmuje produkty, takie jak technologia wojskowa i sprzęt wojskowy, towary, oprogramowanie i technologia, które są ujęte we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej lub wymienione w załącznikach I i IV do rozporządzenia (UE) 2021/821.
- (4f) Ponadto niezbędne są przepisy dotyczące sektorowych środków gospodarczych i finansowych przyjętych w ramach WPZiB. Te przepisy to przepisy dotyczące świadczenia usług finansowych lub prowadzenia działalności finansowej, które to usługi i działalność są zakazane lub ograniczone na mocy unijnych środków ograniczających. Takie usługi finansowe i działalność finansowa obejmują m.in. finansowanie i pomoc finansową, dokonywanie inwestycji i świadczenie usług inwestycyjnych, emitowanie zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego, przyjmowanie depozytów, świadczenie specjalistycznych usług w zakresie komunikatów finansowych, obrót banknotami, świadczenie usług ratingu kredytowego oraz zapewnianie kryptoaktywów i portfeli kryptowalutowych.

- (4g) Środki te odnoszą się również do przepisów dotyczących świadczenia innych usług, które są zakazane lub ograniczone na mocy unijnych środków ograniczających. Takie usługi obejmują m.in. świadczenie usług doradztwa prawnego, usługi zaufania, usługi w zakresie public relations, usługi rachunkowe, audytowe, księgowe i doradztwa podatkowego, doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, doradztwo informatyczne, usługi nadawcze, architektoniczne i inżynierskie.
- (5) Skuteczne stosowanie unijnych środków ograniczających wymaga również wprowadzenia wspólnych **minimalnych norm dotyczących** karnoprawnych definicji czynów polegających na obchodzeniu unijnych środków ograniczających.
- (6) [...] **Przykładem obchodzenia środków, który spotyka się coraz częściej, jest praktyka** polegająca na tym, że wskazane osoby i podmioty przekazują środki finansowe, mienie lub zasoby gospodarcze osobie trzeciej w celu obejścia unijnych środków ograniczających. W związku z tym, **jeśli czyn ten popełnią wskazane osoby fizyczne lub przedstawiciele wskazanych podmiotów lub organów**, stanowi on przestępstwo polegające na obchodzeniu środków, w odniesieniu do którego niniejszą dyrektywą dokonuje się zbliżenia przepisów. **Ponadto praktyka przekazywania nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji w celu ukrycia faktu, że wskazana osoba, wskazany podmiot lub organ jest właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych środkami ograniczającymi również stanowi obejście unijnych środków ograniczających. Czyn ten stanowi zatem przestępstwo polegające na obchodzeniu środków, w odniesieniu do którego niniejszą dyrektywą dokonuje się zbliżenia przepisów.**

- (6a) Niedopełnienie obowiązków w zakresie zgłaszania informacji i prowadzenia współpracy powinno również być uznawane za przestępstwo polegające na obchodzeniu środków, w zakresie, w jakim odnośny obowiązek zgłaszania informacji właściwym organom administracyjnym i prowadzenia z nimi współpracy jest ustanowiony na mocy unijnego środka ograniczającego.**
- (6c) Skuteczne stosowanie unijnych środków ograniczających wymaga ponadto wspólnych minimalnych norm dotyczących prawnokarnej definicji czynu stanowiącego naruszenie lub niespełniającego szczególnych warunków określonych w zezwoleniach udzielanych przez właściwe organy na prowadzenie określonych rodzajów działalności, które w przypadku braku takiego zezwolenia są zakazane lub ograniczone na mocy unijnego środka ograniczającego. Wszelka działalność prowadzona w przypadku braku zezwolenia stanowiłaby natomiast naruszenie takich środków i, w stosownych przypadkach, mogłaby zostać uznana za naruszenie środków polegających na zabezpieczeniu aktywów lub naruszenie zakazów podróżowania, embarga na broń lub innych sektorowych środków gospodarczych i finansowych.**

- (7) Przedstawiciele zawodów prawniczych, określonych przez państwa członkowskie, powinni podlegać niniejszej dyrektywie. [...] Należy jednak wprowadzić wyłączenia od obowiązku zgłaszania informacji [...], **które przedstawiciele ci otrzymują od jednego ze swoich klientów** lub które otrzymują na temat jednego ze swoich klientów [...] w trakcie ustalania **ich sytuacji prawnej lub wykonywania zadania polegającego na występowaniu w obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym lub w odniesieniu do postępowania sądowego, w tym udzielania porad na temat wszczęcia lub uniknięcia takiego postępowania**. W związku z tym **takie** porady prawne [...] powinny nadal podlegać obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedstawiciel zawodu prawniczego uczestniczy w naruszeniu unijnych środków ograniczających, gdy porady prawne udzielane są w celu naruszenia unijnych środków ograniczających lub gdy przedstawiciel zawodu prawniczego wie, że jego klient zwraca się o poradę prawną w celu naruszenia unijnych środków ograniczających.[...].
- (8) [...]

(9) [...].

(10) Kary za przedmiotowe przestępstwa powinny być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne.

W tym celu należy ustalić minimalne poziomy maksymalnego wymiaru kary pozbawienia wolności dla osób fizycznych. Dodatkowe kary lub środki powinny być również dostępne w ramach postępowania karnego. **Mogą** [...] one obejmować grzywny, z uwagi na fakt, że naruszenie unijnych środków ograniczających zazwyczaj motywowane jest względami ekonomicznymi.

- (10a) Podżeganie do popełnienia przestępstw ustanowionych w niniejszej dyrektywie, pomocnictwo w ich popełnieniu i usiłowanie ich popełnienia powinno również stanowić przestępstwo.**
- (11)** Zważywszy na to, że unijnym środkiem ograniczającym podlegają również osoby prawne, także one powinny być pociągane do odpowiedzialności za przestępstwa związane z naruszeniem unijnych środków ograniczających **zdefiniowane w [...]niniejszej dyrektywie. Osoby prawne oznaczają tym samym każdy podmiot prawny posiadający taki status zgodnie z mającym zastosowanie prawem, z wyjątkiem państw lub organów publicznych sprawujących władzę państwową oraz z wyjątkiem międzynarodowych organizacji publicznych. Państwa członkowskie, w których prawie krajowym przewidziano odpowiedzialność karną osób prawnych, powinny zapewnić, aby w ich przepisach krajowych przewidziano skuteczne, odstraszające i proporcjonalne rodzaje i poziomy sankcji karnych, jak określono w niniejszej dyrektywie, tak aby osiągnąć jej cele. Państwa członkowskie, w których prawie krajowym nie przewidziano odpowiedzialności karnej osób prawnych, powinny zapewnić, aby w ich przepisach krajowych [...]przewidziano skuteczne, odstraszające i proporcjonalne [...] rodzaje i poziomy sankcji pozakarnych, jak określono w niniejszej dyrektywie, tak aby osiągnąć jej cele. Maksymalne poziomy grzywnien przewidziane w niniejszej dyrektywie za przestępstwa, o których w niej mowa, powinny być stosowane przynajmniej w przypadku najpoważniejszych form takich przestępstw. Należy uwzględniać wagę czynu, jak również indywidualne, finansowe i inne okoliczności dotyczące osób prawnych, aby zapewnić skuteczność, odstraszający charakter i proporcjonalność nałożonej sankcji. W odniesieniu do maksymalnych poziomów grzywnien przewidzianych w prawie krajowym państwa członkowskie mogą zastosować odsetek całkowitego światowego obrotu uzyskanego przez daną osobę prawną lub mogą określić maksymalny poziom grzywnien w wielkościach bezwzględnych. Podczas dokonywania transpozycji niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny zdecydować, którą alternatywę wybierają.**

(11a) Jeżeli w odniesieniu do określenia grzywien, które mają być nakładane na osoby prawne, państwa członkowskie postanowią zastosować kryterium całkowitego światowego obrotu uzyskanego przez osobę prawną, powinny podczas dokonywania transpozycji niniejszej dyrektywy zdecydować, czy będą obliczać całkowity światowy obrót na podstawie roku obrotowego poprzedzającego rok obrotowy, w którym popełniono przestępstwo, czy na podstawie roku obrotowego poprzedzającego decyzję o nałożeniu grzywny. Powinny one również rozważyć możliwość wprowadzenia przepisów regulujących przypadki, w których nie jest możliwe określenie wysokości grzywny na podstawie całkowitego światowego obrotu uzyskanego przez osobę prawną w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy, w którym popełniono przestępstwo, ani na podstawie roku obrotowego poprzedzającego decyzję o nałożeniu grzywny. W takich przypadkach powinno być możliwe uwzględnienie innych kryteriów, takich jak całkowity światowy obrót w jednym z innych wcześniejszych lat obrotowych. Jeżeli przepisy te obejmują określanie wysokości grzywien w liczbach bezwzględnych, maksymalne poziomy tych grzywien nie muszą osiągać poziomów ustanowionych w niniejszej dyrektywie, jako minimalny wymóg dotyczący maksymalnego poziomu grzywien określanych w wielkościach bezwzględnych.

(11b) Jeżeli państwa członkowskie postanowią wprowadzić maksymalny poziom grzywien określany w wielkościach bezwzględnych, poziomy takie należy określić w prawie krajowym. Najwyższe poziomy takich grzywien należy stosować do najpoważniejszych form przestępstw przewidzianych w niniejszej dyrektywie, które zostały popełnione przez osoby prawne mające silną pozycję finansową. Państwa członkowskie mogą wybrać metodę obliczania tych poziomów grzywien, obejmującą szczegółowe warunki uzasadniające stosowanie najwyższych poziomów tych grzywien. Państwa członkowskie należy zachęcać do regularnego weryfikowania poziomów grzywien określonych w wielkościach bezwzględnych w odniesieniu do stóp inflacji i innych wahań wartości pieniężnej, zgodnie z procedurami określonymi w ich prawie krajowym. Państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, powinny ustanowić maksymalne poziomy grzywien w swojej walucie odpowiadające poziomom określonym w niniejszej dyrektywie w euro w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy. Te państwa członkowskie są zachęcane do regularnego weryfikowania poziomów grzywien również w odniesieniu do zmian kursu walutowego.

(11c) Określenie maksymalnego poziomu grzywien pozostaje bez uszczerbku dla przysługującej sędziom lub sądom w postępowaniu karnym swobody uznania w zakresie nakładania odpowiednich sankcji w konkretnych sprawach. Zważywszy że w niniejszej dyrektywie nie określa się minimalnych poziomów grzywien, sędziowie lub sądy powinni w każdym przypadku nakładać odpowiednie sankcje z uwzględnieniem indywidualnych, finansowych i innych okoliczności dotyczących danej osoby prawnej oraz z uwzględnieniem wagi czynu. Należy co prawda uwzględniać maksymalny poziom grzywny przewidziany w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do danego przestępstwa, ale faktyczna grzywna nakładana w konkretnej sprawie nie musi osiągnąć maksymalnego poziomu grzywny określonego w niniejszej dyrektywie.

- (12) Dalsze zbliżenie i skuteczność wymiaru faktycznie nakładanych kar należy wspierać poprzez określenie wspólnych okoliczności obciążających, które, **zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego**, odzwierciedlają wagę popełnionego przestępstwa. Pojęcie okoliczności obciążających należy rozumieć jako okoliczności faktyczne pozwalające krajowemu sędziemu lub sądowi na orzeczenie w sprawie danego przestępstwa kary wyższej niż kara, którą by nałożył, gdyby te okoliczności faktyczne nie wystąpiły, lub jako możliwość łącznego orzeczenia w sprawie kilku przestępstw w celu zwiększenia wymiaru kary. Państwa członkowskie powinny przewidzieć możliwość wystąpienia co najmniej jednej z tych okoliczności obciążających zgodnie z obowiązującymi przepisami ustanowionymi w ich systemie prawnym dotyczącymi okoliczności obciążających. W każdym przypadku decyzja o zwiększeniu wymiaru kary powinna pozostawać w zakresie swobody uznania sędziego lub sądu, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy.
- (13) Państwa członkowskie **mogą**[...] również zapewnić, **zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego**, aby w sytuacjach, w których sprawca przekazuje właściwym organom informacje, których nie udałoby im się uzyskać w inny sposób i które ułatwiają im zidentyfikowanie lub pociągnięcie do odpowiedzialności karnej innych sprawców lub ułatwiają im znalezienie dowodów, takie zachowanie można uznać za okoliczność łagodzącą.

- (14) Zabezpieczenie środków finansowych i zasobów gospodarczych nałożone na mocy unijnych środków ograniczających ma charakter administracyjny. Jako takie należy je odróżnić od środków zabezpieczenia mienia mających charakter karny, o których mowa w dyrektywie 2014/42/UE[...] **Państwa członkowskie powinny umożliwić zabezpieczenie i konfiskatę narzędzi służących do popełnienia przestępstw, o których mowa w niniejszej dyrektywie, i korzyści pochodzących z tych przestępstw. Państwa członkowskie związane dyrektywą 2014/42/UE powinny czynić to zgodnie z tą dyrektywą.**
- (15) [...] **Ponadto**, w szczególności w sytuacjach, w których wskazana osoba **lub przedstawiciel wskazanego podmiotu lub organu popełnia pewne przestępstwa dotyczące obchodzenia unijnego środka ograniczającego** lub uczestniczy w popełnianiu takich przestępstw, polegających na: (i) **przekazywaniu** [...] środków finansowych lub zasobów gospodarczych – będących własnością lub będących w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanej osoby lub wskazanego podmiotu lub organu – które [...] **mają zostać zabezpieczone** zgodnie z unijnym środkiem ograniczającym, osobie trzeciej **w celu ukrycia tych środków finansowych lub zasobów gospodarczych**; lub (ii) na **przekazywaniu nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji** [...] **w celu ukrycia** faktu, że wskazana osoba, wskazany podmiot lub organ[...] jest właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych lub zasobów gospodarczych[...], **należy umożliwić zabezpieczenie i konfiskatę środków finansowych i zasobów gospodarczych objętych unijnymi środkami ograniczającymi, nawet jeśli nie stanowią one narzędzi służących do popełnienia przestępstw lub dochodów z nich na mocy dyrektywy 2014/42/UE.** W tych okolicznościach, w wyniku czynu polegającego na ukryciu środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych unijnymi środkami ograniczającymi, wskazana osoba lub wskazany podmiot lub organ może nadal mieć dostęp do tych ukrytych środków lub zasobów, a także w pełni z nich korzystać lub nimi rozporządzać. Takie środki finansowe lub zasoby gospodarcze powinny zatem być **przedmiotem zabezpieczenia i konfiskaty, zgodnie ze środkami zabezpieczającymi, w tym z poszanowaniem zasady proporcjonalności w konkretnych sprawach, ustanowionymi w dyrektywie 2014/42/UE. Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny naruszać praw osób trzecich działających w dobrej wierze.** [...]

- (16) W szczególności z uwagi na globalną działalność sprawców niezgodnego z prawem czynu objętego niniejszą dyrektywą, a także na transgraniczny charakter przestępstw oraz możliwość prowadzenia transgranicznych postępowań przygotowawczych, państwa członkowskie powinny ustanowić jurysdykcję w celu skutecznego przeciwdziałania takim czynom.
- (17) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące terminów przedawnienia, niezbędne, aby mogły skutecznie przeciwdziałać przestępstwom związanym z naruszeniem unijnych środków ograniczających, bez uszczerbku dla przepisów krajowych, w których nie określono terminów przedawnienia postępowania przygotowawczego, wnoszenia i popierania oskarżeń ani postępowania wykonawczego. **Jeżeli państwa członkowskie są uprawnione do odstąpienia od terminów przedawnienia, pod warunkiem że bieg przedawnienia może zostać przerwany lub zawieszony w przypadku określonych działań, działania takie mogą zostać zdefiniowane zgodnie z systemem prawnym każdego państwa członkowskiego.**
- (18) Aby zapewnić skuteczny, zintegrowany i spójny system egzekwowania prawa, państwa członkowskie powinny zorganizować wewnętrzną współpracę i komunikację między wszystkimi podmiotami w łańcuchach egzekwowania przepisów administracyjnych i karnych.

(19) [...]

(20) **Osoby, o których mowa w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁴, które zgłaszają [...]** właściwym organom informacje na temat przeszłych, trwających lub planowanych naruszeń unijnych środków ograniczających, w tym prób ich obchodzenia i **które uzyskały te informacje w ramach swojej działalności zawodowej, narażają się w tym kontekście na ryzyko działań odwetowych. [...]** **Takie zgłoszenia dokonywane przez sygnalistów mogą pomóc w skutecznym egzekwowaniu prawa, ponieważ przekazywane przez nich informacje mogą [...]** obejmować na przykład fakty dotyczące naruszeń unijnych środków ograniczających, okoliczności tych naruszeń i uczestniczących w nich osób, przedsiębiorstw i państw trzecich. W związku z tym należy zapewnić, aby istniały odpowiednie rozwiązania umożliwiające takim sygnalistom **korzystanie z poufnych kanałów** i ostrzeganie właściwych organów, a także chroniące ich przed działaniami odwetowymi. W tym celu należy określić, że do zgłaszania naruszeń unijnych środków ograniczających i do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia zastosowanie ma dyrektywa [...] (UE) 2019/1937⁵ **na warunkach w niej określonych.**

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17–56).

⁵ [...]

(21) Aby zapewnić skuteczne prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawie naruszeń unijnych środków ograniczających, należy umożliwić osobom odpowiedzialnym za prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawie takich **przestępstw[...]** stosowanie narzędzi dochodzeniowo-śledczych, **jeżeli – i w zakresie, w jakim – stosowanie tych narzędzi jest właściwe i proporcjonalne do charakteru i wagi przestępstw określonych w prawie krajowym. Jeżeli przestępstwa te można uznać za poważne zgodnie z prawem krajowym oraz w ramach kategorii karnej przestępstwa polegającego na naruszeniu środków ograniczających, dostępne powinny być narzędzia dochodzeniowo-śledcze, takie jak narzędzia stosowane do zwalczania przestępczości zorganizowanej lub innych poważnych przestępstw. Narzędzia takie należy stosować, zgodnie z prawem krajowym, w sposób ukierunkowany, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz charakteru i wagi przestępstw objętych postępowaniem przygotowawczym, a także z poszanowaniem prawa do ochrony danych osobowych.**

(21a) Aby zapewnić skuteczne prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawie naruszeń unijnych środków ograniczających, właściwe organy państw członkowskich powinny współpracować z Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską (EPPO) oraz za ich pośrednictwem, w ramach ich odpowiednich kompetencji i zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi. Wspomniane wyżej właściwe organy powinny również wymieniać się między sobą oraz z Komisją informacjami o kwestiach praktycznych.

- (22) Zmiana dyrektywy (UE) 2018/1673 w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych⁶ powinna zapewnić, aby na mocy tej dyrektywy naruszenie unijnych środków ograniczających uznano za przestępstwo źródłowe w odniesieniu do prania pieniędzy.
- (23) Cele niniejszej dyrektywy – mianowicie zapewnienie wspólnych **minimalnych norm dotyczących** definicji przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających oraz dostępności skutecznych, odstraszających i proporcjonalnych sankcji karnych za poważne przestępstwa związane z naruszeniem unijnych środków ograniczających – nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, przy uwzględnieniu transgranicznego, ze swej istoty, charakteru naruszeń unijnych środków ograniczających oraz potencjalnego utrudniania przez te naruszenia osiągnięcia celów Unii w zakresie ochrony międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a także zachowania wspólnych wartości Unii. W związku z tym Unia może przyjąć środki w myśl zasady pomocniczości określonej zgodnie z art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1673 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 22–30).

(24) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym w zakresie praw do wolności i bezpieczeństwa osobistego, ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa własności, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, domniemania niewinności i prawa do obrony, w tym prawa do nieobciążania samego siebie i do nieskładania wyjaśnień, zasad legalności, w tym zasady niedziałania sankcji karnych wstecz oraz współmierności kary do stopnia winy, a także zasady *ne bis in idem*. Niniejsza dyrektywa służy zapewnieniu pełnego poszanowania tych praw oraz zasad i powinna być odpowiednio wdrażana.

- (25) Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny zapewnić przestrzeganie praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym. W tym zakresie obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy nie powinny wpływać na obowiązki państw członkowskich wynikające z prawa Unii dotyczącego praw procesowych w postępowaniu karnym, w szczególności dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2010/64/UE⁷, 2012/13/UE⁸, 2013/48/UE⁹, (UE) 2016/343¹⁰, (UE) 2016/800¹¹ oraz (UE) 2016/1919¹².
- (26) Ze względu na pilną potrzebę pociągnięcia do odpowiedzialności osób fizycznych i prawnych uczestniczących w naruszaniu unijnych środków ograniczających państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie **12** [...] miesięcy od daty jej wejścia w życie.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

(26a) Kryminalizacja naruszeń unijnych środków ograniczających na mocy niniejszej dyrektywy ma zapewnić, by naruszenia te podlegały karze jako przestępstwa, a środki były wykonalne w każdym państwie członkowskim. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć w swoich krajowych systemach prawnych wszelkie środki niezbędne do zapewnienia pełnej skuteczności dyrektywy, w myśl ustanowionych w niej celów. Państwa członkowskie mogą wybrać formę i metodę wykonania tego zobowiązania, przy czym nie zawsze oznacza to konieczność przyjęcia specjalnych przepisów prawnych odnoszących się do tej kwestii, przy zapewnieniu, by przepisy niniejszej dyrektywy były wprowadzane w życie z niepodważalną mocą wiążącą, oraz ze szczególnością, precyzją i jasnością niezbędnymi dla spełnienia wymogu pewności prawa, odpowiedniego wyeksponowania krajowych środków przyjętych zgodnie z zasadami UE w taki sposób, by osoby, których dotyczą takie środki, były w stanie ustalić zakres swoich praw i obowiązków.

(27) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(28) [...]

[...]Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, Irlandia powiadomiła, pismem z dnia **3 marca 2023 r.**[...], o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej dyrektywie ustanawia się minimalne normy dotyczące definicji przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających oraz kar za takie przestępstwa.

Artykuł 2

Zakres stosowania[...]

- 1.[...] Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do naruszeń unijnych środków ograniczających.
[...]
[...][...][...][...][...]

Artykuł 2a

Definicje

- 2.[...] Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
- a) „unijne środki ograniczające” **oznacza** [...]środki ograniczające przyjęte przez Unię na podstawie art. 29 TUE lub art. 215 TFUE;

- b) „wskazana osoba lub wskazany podmiot lub organ” oznacza [...] osobę fizyczną lub prawną[...], podmiot[...] lub organ[...] podlegające unijnym środkom ograniczającym [...];
- c) „środki finansowe” **oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa finansowe i korzyści finansowe, w tym między innymi:**
- i) gotówkę, czek, roszczenia pieniężne, weksle trasowane, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;
 - ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, długi i zobowiązania dłużne;
 - iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w **obrocie** publicznym i niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warrant, skrypty dłużne i kontrakty na instrumenty pochodne;
 - iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z tytułu aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;
 - v) kredyty, prawo do potrącenia, gwarancje, gwarancje należytego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe;
 - vi) akredytywy, konosamenty, kwity zastawne;
 - vii) dokumenty poświadczające udział w środkach finansowych lub zasobach finansowych;
 - (viii) kryptoaktywa **zdefiniowane w rozporządzeniu xxx/2023 w sprawie rynków kryptoaktywów**;¹³

¹³ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937 (MiCA) ...**

- d) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa, rzeczowe lub niematerialne, ruchome lub nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług;
- e) „zabezpieczenie środków finansowych” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych środków finansowych, ich przekazywaniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub każdą inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;
- f) „zabezpieczenie zasobów gospodarczych” oznacza uniemożliwienie wykorzystania zasobów gospodarczych do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką.

Artykuł 3

Naruszenie unijnych środków ograniczających

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby **następujące czyny [...], o ile oznaczają naruszenie zakazu lub obowiązku określonego w unijnym środku ograniczającym lub określonego w przepisie krajowym wykonującym unijny środek ograniczający, w przypadku gdy niezbędne jest wdrożenie tych środków,** stanowiły przestępstwo, jeżeli zostały popełnione umyślnie[...]
- 2.[...] [...]:

- a) udostępnienie środków finansowych lub zasobów gospodarczych wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi lub organowi, lub na rzecz takiej osoby lub takiego podmiotu lub organu, z naruszeniem zakazu **nałożonego** na mocy unijnego środka ograniczającego;
- b) niedokonanie [...] zabezpieczenia środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do lub będących własnością lub będących w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanej osoby lub wskazanego podmiotu lub organu, z naruszeniem obowiązku [...] **określonego** w unijnym środku ograniczającym;
- c) umożliwienie wskazanym osobom fizycznym wjazdu na terytorium państwa członkowskiego [...] **lub tranzytu przez to terytorium** z naruszeniem zakazu **wprowadzonego** unijnym środkiem ograniczającym;
- d) przeprowadzanie z państwem trzecim, organami państwa trzeciego, podmiotami **lub** [...] organami będącymi własnością lub będącymi pod kontrolą państwa trzeciego lub jego organów transakcji, które są zakazane lub ograniczone na mocy unijnych środków ograniczających, **lub kontynuowanie** takich transakcji, **w tym zawieranie lub dalsze wykonywanie umów w sprawie zamówienia publicznego lub umów koncesji**;
- e) obrót **towarami** oraz ich [...] przywóz, wywóz, [...] sprzedaż, [...] nabywanie, przekazywanie, tranzyt lub transport [...], jak również świadczenie usług pośrednictwa, **pomocy technicznej** lub innych usług związanych z tymi towarami [...], **z naruszeniem zakazu nałożonego na mocy unijnego środka ograniczającego**;

- f) świadczenie **usług finansowych lub prowadzenie działalności finansowej**, które są zakazane lub ograniczone na mocy unijnych środków ograniczających[...];
- g) świadczenie innych usług, które są zakazane lub ograniczone na mocy unijnych środków ograniczających[...];
- h) obchodzenie unijnego środka ograniczającego poprzez:
 - (i) [...] **przekazywanie** środków finansowych lub zasobów gospodarczych – będących własnością lub będących w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanej osoby lub wskazanego podmiotu lub organu – które **mają zostać** [...] zabezpieczone zgodnie z unijnym środkiem ograniczającym, osobie trzeciej **w celu ukrycia tych środków finansowych lub zasobów gospodarczych**;
 - (ii) **przekazywanie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji** [...] **w celu ukrycia** faktu, że **wskazana** osoba lub **wskazany** podmiot lub organ [...] jest właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych lub zasobów gospodarczych, **które mają zostać zabezpieczone zgodnie z unijnym środkiem ograniczającym**[...];

- (iii) niedopełnienie przez wskazaną osobę **fizyczną lub przez przedstawiciela wskazanego** podmiotu lub organu obowiązku **nałożonego na mocy [...]** unijnych środków ograniczających polegającego na zgłaszaniu środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego i należących do nich lub będących ich własnością lub będących w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą;
- (iv) niedopełnienie obowiązku **nałożonego na mocy [...]** unijnych środków ograniczających polegającego na [...] przekazaniu właściwym organom administracyjnym informacji **uzyskanych w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych o zabezpieczonych** środkach finansowych lub zasobach gospodarczych [...] lub posiadanych informacji o znajdujących się na terytorium państw członkowskich niezabezpieczonych środkach finansowych **lub** [...] zasobach gospodarczych, należących do lub będących własnością lub będących w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanych osób, podmiotów lub organów;
- (v)[...] [...]

- i) naruszenie lub niespełnienie warunków określonych w zezwoleniach udzielanych przez właściwe organy na prowadzenie działalności, która w przypadku braku takiego zezwolenia jest zakazana lub ograniczona na mocy unijnego środka ograniczającego.

- 2a. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że naruszenia, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i h) niniejszego artykułu nie stanowią przestępstwa, jeśli dotyczą środków finansowych lub zasobów gospodarczych o wartości niższej niż 10 000 EUR.**
- 2b. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że naruszenia, o których mowa w ust. 1 lit. d)–g) i lit. i) niniejszego artykułu nie stanowią przestępstwa, jeśli dotyczą towarów, transakcji lub działalności o wartości niższej niż 10 000 EUR.**
- 2c. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że naruszenie, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, nie stanowi przestępstwa w przypadkach mniejszej wagi.**

3.[...] [...]

4.[...] [...]

- (5) Ustępu 1 [...] nie należy rozumieć jako nakładającego na przedstawicieli zawodów prawniczych obowiązku zgłaszania informacji, **które otrzymują od jednego ze swoich klientów lub które otrzymują na temat jednego ze swoich klientów** [...]w trakcie ustalania sytuacji prawnej [...] **ich klienta lub wykonywania zadania polegającego na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym lub w odniesieniu do postępowania sądowego, w tym udzielania porad na temat wszczęcia lub uniknięcia takiego postępowania.** [...]

6.[...] [...] [...] [...]

Artykuł 4

Podżeganie, pomocnictwo i usiłowanie popełnienia przestępstwa

- (1) Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, aby podżeganie do popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 3, lub pomocnictwo w ich popełnieniu podlegały karze jako przestępstwo.
- (2) Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, aby usiłowanie popełnienia któregośkolwiek z przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 1[...] lit. a), **lit. d)**–g) oraz lit. h) pkt (i) i (ii) [...], podlegało karze jako przestępstwo.

Artykuł 5

Sankcje karne dla osób fizycznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym.
2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przestępstwa, o których mowa w art. 3, podlegały karze, której maksymalny wymiar przewiduje pozbawienie wolności.
3. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1[...] lit. h) pkt (iii)[...] i (iv)[...], podlegały karze, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej rok pozbawienia wolności, jeżeli przestępstwa te dotyczą środków finansowych lub zasobów gospodarczych o wartości co najmniej 100 000 EUR.[...]

4. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 [...] lit. a), b) [...] i h) pkt (i) i (ii), [...] podlegały karze, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej pięć lat pozbawienia wolności, jeżeli przestępstwa te dotyczą środków finansowych lub zasobów gospodarczych o wartości co najmniej 100 000 EUR w dniu popełnienia przestępstwa. [...] [...]
- 4a. **Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. d)–g) oraz i), podlegały karze, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej pięć lat pozbawienia wolności, jeżeli przestępstwa te dotyczą towarów, usług, transakcji lub działalności o wartości co najmniej 100 000 EUR w dniu popełnienia przestępstwa. Jeżeli przestępstwo, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. e), dotyczy produktów wymienionych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej lub produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załącznikach I i IV do rozporządzenia (UE) 2021/821, państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przestępstwo to podlegało karze, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej pięć lat pozbawienia wolności niezależnie od wartości danych produktów.**
- 4b. **Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby próg wynoszący co najmniej 100 000 EUR można było uznać za przekroczony także w przypadku serii powiązanych przestępstw tego samego rodzaju, o których mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli popełnił je ten sam sprawca.**

5. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoby fizyczne, które popełniły przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, mogły podlegać dodatkowym **sankcjom lub środkom karnym lub pozakarnym, które mogą [...]**obejmować grzywny.

Artykuł 6

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Państwa członkowskie [...] zapewniają, aby osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności za przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, **jeżeli przestępstwa te zostały popełnione** na ich korzyść przez osobę **zajmującą pozycję kierowniczą w strukturze danej osoby prawnej**, działającą indywidualnie albo jako członek organu osoby prawnej[...], w oparciu o:
- a) prawo do reprezentowania osoby prawnej;
 - b) uprawnienie do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej;
 - c) uprawnienie do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej.
2. Państwa członkowskie zapewniają również [...], aby osoby prawne mogły być pociągane do odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, [...] umożliwił popełnienie[...] przestępstwa[...], o którym mowa w art. 3 i 4, na korzyść danej [...]osoby prawnej, **przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem**.

3. Odpowiedzialność osób prawnych na podstawie ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie wyklucza [...] możliwości wszczęcia postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które popełniły przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, podlegały do popełnienia takich przestępstw lub pomagały w ich popełnieniu.

Artykuł 7

*[...] **Sankcje** dotyczące osób prawnych*

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoba prawna pociągnięta do odpowiedzialności na mocy art. 6 [...] **podlegała** [...] skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym **sankcjom lub środkom karnym lub pozakarnym** [...], które obejmują grzywny karne lub pozakarne [...] i które mogą obejmować inne **sankcje lub środki karne lub pozakarne** [...], takie jak:
- a-1. pozbawienie prawa do korzystania ze świadczeń publicznych lub pomocy publicznej;**
 - a-2. pozbawienie dostępu do finansowania publicznego, w tym do procedur przetargowych, dotacji i koncesji;**
 - a) zakaz prowadzenia działalności gospodarczej;
 - b) cofnięcie pozwoleń i zezwoleń dotyczących prowadzenia działalności, która doprowadziła do popełnienia przestępstwa;
 - c) umieszczenie pod nadzorem sądowym;
 - d) likwidacja sądowa;

e) zamknięcie zakładów, które zostały wykorzystane do popełnienia przestępstwa.

2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 [...], podlegały – w odniesieniu do osób prawnych pociągniętych do odpowiedzialności na mocy art. [...]6 [...] – grzywnom **karnym lub pozakarnym, których wysokość jest proporcjonalna do wagi czynu oraz do indywidualnych, finansowych i innych okoliczności dotyczących danej osoby prawnej. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby maksymalny poziom[...] grzywien nie był [...] niższy niż:**

a) 1 % całkowitego światowego obrotu uzyskanego przez osobę prawną **w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy, w którym popełniono przestępstwo, albo w roku obrotowym poprzedzającym decyzję o nałożeniu grzywny[...]** – **w przypadku przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. h) pkt (iii)–(iv), oraz 5 % całkowitego światowego obrotu uzyskanego przez osobę prawną w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy, w którym popełniono przestępstwo, albo w roku obrotowym poprzedzającym decyzję o nałożeniu grzywny – w przypadku przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a)–g), lit. h) pkt (i) i (ii) oraz lit. i);**

lub alternatywnie

b) **kwota odpowiadająca 8 mln EUR – w przypadku przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. h) pkt (iii)–(iv), oraz 40 mln EUR – w przypadku przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a)–g), lit. h) pkt (i) i (ii) oraz lit. i).**

Ustanawiając grzywny zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a), państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące przypadków, w których nie jest możliwe określenie wysokości grzywny na podstawie całkowitego światowego obrotu uzyskanego przez osobę prawną w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy, w którym popełniono przestępstwo, lub w roku obrotowym poprzedzającym decyzję o nałożeniu grzywny.

3.[...] [...]

Artykuł 8

Okoliczności obciążające

O ile następujące okoliczności nie stanowią jeszcze części znamion przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4, państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby jedną lub kilka z następujących okoliczności można było uznać, **zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego**, za okoliczności obciążające:

- a) przestępstwo popełniono w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW¹⁴;
- b) przestępstwo popełnił profesjonalny usługodawca z naruszeniem swoich obowiązków zawodowych;

¹⁴ Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42–45).

c) przestępstwo popełnił urzędnik publiczny w ramach wykonywania obowiązków **lub inna osoba wykonująca funkcję publiczną**[...]

d)[...] [...].

Artykuł 9

Okoliczności łagodzące

O ile takie zobowiązanie nie wynika już z unijnych środków ograniczających, państwa członkowskie **mogą** [...] przyjmować niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4 [...] **i zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego**, [...] za okoliczność łagodzącą **można było** uznać [...] **fakt, że** sprawca przekazuje właściwym organom informacje, których nie udało by im się uzyskać w inny sposób i które ułatwiają im zidentyfikowanie lub pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pozostałych sprawców, **lub** [...] przekazuje właściwym organom informacje, których nie udało by im się uzyskać w inny sposób i które ułatwiają im znalezienie dowodów.

Artykuł 10

Zabezpieczenie i konfiskata

1. **Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, aby umożliwić zabezpieczenie i konfiskatę narzędzi służących do popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4, i korzyści pochodzących z tych przestępstw. Państwa członkowskie związane dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE przyjmują te środki zgodnie z tą dyrektywą.**

2. Państwa członkowskie przyjmują **także** niezbędne środki, aby **umożliwić zabezpieczenie i konfiskatę**[...] środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych unijnymi środkami ograniczającymi, w odniesieniu do których wskazana osoba **fizyczna lub [...]** **przedstawiciel wskazanego** podmiotu lub organu popełnia przestępstwo, o którym mowa w art. 3 [...]ust. 1 lit. h) pkt (i) lub (ii)[...], lub bierze udział w jego popełnieniu. **Państwa członkowskie przyjmują te środki zgodnie ze środkami zabezpieczającymi określonymi w dyrektywie 2014/42/UE, w tym w poszczególnych przypadkach – z poszanowaniem zasady proporcjonalności. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla praw osób trzecich działających w dobrej wierze.**

Artykuł 11

Zasady ustalania jurysdykcji

1. [...]Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, aby ustanowić swoją jurysdykcję w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4, jeżeli:
- a) przestępstwo popełniono w całości lub w części na ich terytorium[...];
 - b) przestępstwo popełniono na pokładzie [...] **statku wodnego lub** statku powietrznego **pływającego pod ich banderą lub w nich zarejestrowanego;**
 - c) sprawca jest ich obywatelem [...].
 - d)[...] [...]
 - e) [...] [...]
 - f) [...] [...]

- 1a. Państwo członkowskie informuje Komisję w przypadku, gdy podejmie decyzję o rozszerzeniu zakresu swojej jurysdykcji na co najmniej jedno spośród przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4 i które popełniono poza jego terytorium, jeżeli:**
- a) sprawca ma miejsce zwykłego pobytu na jego terytorium;**
 - b) sprawca jest jego urzędnikiem, działającym w ramach wykonywania swoich obowiązków;**
 - c) przestępstwo popełniono na korzyść osoby prawnej mającej siedzibę na jego terytorium;**
 - d) przestępstwo popełniono na korzyść osoby prawnej w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną w całości lub w części na jego terytorium.**
- 2. Jeżeli przestępstwo, o którym mowa w art. 3 i 4, podlega jurysdykcji więcej niż jednego państwa członkowskiego, odnośne państwa członkowskie współpracują w celu ustalenia, które z nich ma prowadzić postępowanie karne. W stosownych przypadkach sprawę kieruje się do Eurojustu, zgodnie z art. 12 decyzji ramowej Rady 2009/948/WSiSW¹⁵.**

¹⁵ Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42).

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. c), państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wykonywanie ich jurysdykcji nie było uzależnione od spełnienia warunku, zgodnie z którym oskarżenie może zostać wniesione wyłącznie w następstwie [...] złożenia zawiadomienia przez państwo, na którego terytorium popełniono przestępstwo.

Artykuł 12

Terminy przedawnienia

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu ustanowienia terminu przedawnienia umożliwiającego przeprowadzanie postępowań przygotowawczych, wnoszenie i popieranie oskarżeń, przeprowadzanie rozpraw i wydawanie orzeczeń sądowych w sprawie przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4, w dostatecznie długim okresie po ich popełnieniu, aby umożliwić skuteczne ściganie takich przestępstw.
2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu umożliwienia przeprowadzania postępowań przygotowawczych, wnoszenia i popierania oskarżeń, przeprowadzania rozpraw i wydawania orzeczeń sądowych w sprawie przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4 i które są zagrożonych karą o maksymalnym wymiarze wynoszącym co najmniej pięć lat pozbawienia wolności, przez okres co najmniej pięciu lat od momentu popełnienia tych przestępstw.
- 3.[...] [...]
- 4.[...] **3.** Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu umożliwienia wykonania:
 - a) kary w wymiarze większym niż rok pozbawienia wolności, lub alternatywnie
 - b) kary pozbawienia wolności, w przypadku gdy przestępstwo zagrożone jest karą, której maksymalny wymiar wynosi co najmniej **pięć** [...] lat pozbawienia wolności,

nałożonej w wyniku wydania prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo, o którym mowa w art. 3 i 4, przez co najmniej pięć lat od daty prawomocnego wyroku skazującego. [...]

4. **Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 państwa członkowskie mogą ustanowić termin przedawnienia krótszy niż pięć lat, ale nie krótszy niż trzy lata, pod warunkiem że bieg przedawnienia może zostać przerwany lub zawieszony w przypadku określonych działań.**

Artykuł 13

Koordinacja i współpraca między właściwymi organami w państwie członkowskim

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiednich mechanizmów koordynacji i współpracy [...] między wszystkimi właściwymi organami administracyjnymi, organami ścigania i organami sądowymi.

Mechanizmy takie **mogą obejmować** [...]:

- a) zapewnienie wspólnych priorytetów i zrozumienia relacji między organami egzekwowania prawa karnego i administracyjnego;
- b) wymianę informacji do celów strategicznych i operacyjnych, **w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach;**
- c) konsultacje w poszczególnych postępowaniach przygotowawczych, **w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach;**
- d) wymianę najlepszych praktyk;
- e) wsparcie [...] praktyków zajmujących się sprawami istotnymi dla prowadzenia postępowań przygotowawczych i wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających

i mogą, w stosownych przypadkach, przyjąć formę wyspecjalizowanych organów koordynacyjnych, protokołów ustaleń między właściwymi organami, krajowych sieci organów egzekwowania prawa oraz wspólnych działań szkoleniowych.

Artykuł 14

*Zgłaszanie **naruszeń unijnych środków ograniczających**[...] i ochrona osób zgłaszających [...] takie naruszenia[...]*

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby [...] dyrektywa (UE) 2019/1937¹⁶ miała zastosowanie do[...] zgłaszania **naruszeń unijnych środków ograniczających** [...], o których to naruszeniach mowa w art. 3 i 4 niniejszej dyrektywy, **oraz do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia, na warunkach określonych w dyrektywie (UE) 2019/1937.**

Artykuł 15

Narzędzia dochodzeniowo-śledcze

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby z myślą o prowadzeniu postępowań przygotowawczych lub wnoszeniu i popieraniu oskarżeń w sprawie przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4, dostępne **były** [...] skuteczne i **proporcjonalne** narzędzia dochodzeniowo-śledcze. **Jeżeli przestępstwa te są przestępstwami poważnymi, udostępnia się specjalne narzędzia dochodzeniowo-śledcze, takie jak narzędzia wykorzystywane do zwalczania przestępczości zorganizowanej.**

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17–56).

Artykuł 16

Współpraca między organami państw członkowskich, Komisją, Europol, Eurojustem i Prokuraturą Europejską

1. Bez uszczerbku dla przepisów o współpracy transgranicznej i wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych organy państw członkowskich, Europol, Eurojust, Prokuratura Europejska i Komisja współpracują – w ramach swoich odpowiednich kompetencji – w zwalczaniu przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4. W tym celu Komisja oraz, w stosownych przypadkach, Europol i Eurojust zapewniają pomoc techniczną i operacyjną, która ma ułatwić koordynację postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń przez właściwe organy.
2. Ponadto właściwe organy państw członkowskich regularnie wymieniają się z Komisją i innymi właściwymi organami informacjami o kwestiach praktycznych, w szczególności o schematach obchodzenia przepisów, np. o strukturach służących ukrywaniu własności rzeczywistej i kontroli nad aktywami.

Artykuł 17

Zmiany w dyrektywie (UE) 2018/1673

W art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/1673 dodaje się literę w brzmieniu:

„w) naruszenie unijnych środków ograniczających.”.

Artykuł 18
Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie [Dz.U. – proszę wstawić datę – w terminie [...] 12 miesięcy po wejściu niniejszej dyrektywy w życie]. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
2. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 19
Ocena i sprawozdawczość

1. Do dnia [Dz.U. – proszę wstawić datę – dwa lata po zakończeniu okresu transpozycji] Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym ocenia, w jakim zakresie państwa członkowskie przyjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.
2. Bez uszczerbku dla obowiązków sprawozdawczych określonych w innych aktach prawnych Unii, państwa członkowskie przedkładają Komisji co roku następujące dane statystyczne na temat przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4, **jeżeli dane te są dostępne na poziomie centralnym w danym państwie członkowskim**:
 - a) liczba postępowań karnych, które zostały wszczęte, umorzone, zakończone uniewinnieniem, zakończone skazaniem lub które jeszcze się toczą;

- b) rodzaje i wymiar kar i **sankcji** nakładanych za naruszenie unijnych środków ograniczających.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane statystyczne, o których mowa w ust. 2, korzystając ze specjalnych narzędzi sprawozdawczych utworzonych przez Komisję na potrzeby sprawozdawczości w dziedzinie środków ograniczających.
4. Do dnia [Dz.U. – proszę wstawić datę – pięć lat po zakończeniu okresu transpozycji] Komisja przeprowadza ocenę skutków niniejszej dyrektywy i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca